

Και ἀληθῶς ! πολλὰ ὁμοιότητες ὑπάρχουσι μεταξύ ἀμφοτέρων τούτων, τῶν ἡμιανθρώπων καὶ τῶν ἡμιόνων **θηλασθῆ**. Μὴ τούτων, ἢ μᾶλλον ἐμφαντικώτερα πικρῶν εἶνε ἢ τοῦ ἀποφυλισμοῦ. Καθὼς δὴλα δὴ οἱ ἡμίονοι, γνήσια τέκνα νόθου καὶ ἐκ τρωματικῶν μίξεων, ἀποφυλιστικῶν σχέσεων, ἀποτελοῦσι καὶ εἶνε ὁ τελευταῖος σταθμὸς τῶν ἐκφύλων προγόνων των, οὕτω καὶ οἱ νεάνθρωποι ἢ ἡμιάνθρωποι δὲν συνεχίζουσι, ὡς τὰ πολλὰ, τὸ ἐκωτῶν γένος, ἀλλ' ἀποτελοῦσι τὸ ἔσχατον καὶ ἐστιγματισμένον ἔσχατον ὄριον τοῦ οἰκογενειακοῦ των δένδρου.

Ω! ὀλεθρὰ ὁμοιότης.

Ἄρχιμ. ΓΕΡΒ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΗΠΟΛΟΓΗΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΗΓΑΠΗΘΗ ΩΣ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ἐπέδρασεν ἄρα γε ὁ Χριστὸς καὶ ἐπὶ τῶν καρδιῶν τοῦ κόσμου ὡς Θεάνθρωπος; Ὁ νοῦς πολλάκις ὑποτάσσεται ἀλλ' ἢ καρδιά ἐξακολουθεῖ ἀνθισταμένη. Τί τὸ ὑποτάσσον τὴν καρδίαν; Ὁ φόβος; Ὁχι, διότι καὶ ἂν ἐκ φόβου σιγήσῃ δὲν θὰ ὑποταγῇ τελείως. Αἰ ὑποσχέσεις; Ὁχι, διότι προσκαίρως ἢ διόλου καὶ αὐταὶ ἐπιδροῦν ἐπὶ τῆς καρδίας. Μόνον ἢ ἀγάπη ὑποτάσσει τελείως καὶ διευθύνει τὴν καρδίαν. Πόσοι ὅμως, πόσον, καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον εἶναι δυνατὸν ν' ἀγαπήσουν ἓνα ἄνθρωπον ὅσονδῆποτε κάλοκάγαθος καὶ εὐεργετικὸς καὶ ἂν εἶναι; Πόσοι ἀγαποῦν μέχρις αὐτοθυσίας καὶ ἐπὶ πόσον καὶ πόσους; Διὰ ποῖον ἄλλον ἐθυσιάσθησαν τόσα ἑκατομμύρια μόνον ἐκ τῆς ἀπολύτου καὶ ἀνιδιοτελοῦς ἀγάπης ὀρμώμενοι; Τίς ἄλλος ἠγαπήθη μετὰ θάνατον μετ' αὐτοθυσίας; Πῶς διὰ μόνον τὸν Χριστὸν, ὃν ζῶντα πάντες τὸν ἐγκατέλιπον, μετὰ θάνατον ἐθυσιάσθησαν τόσοι; Τίς θὰ παρέδιδεν ἑαυτὸν εἰς ἄπειρα καὶ τρομερὰ μαρτύρια ἵνα μὴ ἀποσπασθῇ ἀπὸ τὰ χεῖλη του τὸ ὄνομα ἑνὸς ἀνθρώπου ὃν δὲν γνωρίζει προσωπικῶς καὶ παρ' οὐ οὐδὲν ὑλικὸν συμφέρον ἀναμένει; Διὰ τὸν Χριστὸν ὅμως πόσα ἑκατομμύρια ἀνθρώπων χαίροντες τὸ ἕκαμνον ἢ μᾶλλον τὸ ἐπέδιωκον; Τίς ἄλλος ἠγαπήθη κατὰ βάθος τε καὶ πλάτος τόσον καὶ ἐπὶ τόσους αἰῶνας συνεχῶς καὶ μεγεωμετρικῶς αὐξάνουσαν ἀγάπην, καὶ με τάσιν νὰ καταστῇ παγκόσμιος καὶ ἄπειρος; Πῶς ἐν μόνῳ τῷ Χριστῷ συμβαίνει τὸ πρωτάκουστον τοῦτο καὶ ἐντελῶς ἀντίστροφον πρὸς ὅτι κατὰ γενικὸν κανόνα εἰς πάντα ἄλλον συμβαίνει; Πῶς ἐν μόνῳ τῷ Χριστῷ συμβαίνει τὸ παράδοξον ἵνα ὁσάκις διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου ἐκρι-

ζοῦται ἐκ τινος μέρους ἢ πίστις καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Χριστὸν, ἀνοίγεται ἐν ἄλλῃ θερμότερον, ὡς προλαβόντες εἶπομεν; Διὰ ποῖον ἄλλον ἠρνήθησαν τὰ πάντα καὶ ἐθεώρησαν μηδαμινὰ καὶ τὰ ἐκλεκτώτερα τοῦ κόσμου; Τίς χωρίζει ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, κίνδυνος ἢ διωγμός, ἢ λιμός, ἢ μάχαιρα, ἢ θάνατος, ἢ ἄγγελος; ἢ ἀρχαὶ ἢ δυνάμεις;... πάντα ταῦτα ὑπερνικῶμεν καὶ σκύβαλα ἠγοούμεθα εἶναι, καὶ οὐκ ἐκφοβούμεθα χωρῆσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἐβροντοφώνει ὁ οὐρανοβάμων Παῦλος καὶ μετ' αὐτοῦ αἱ μυριάδες τῶν ἑκατομμυρίων οἵτινες διὰ μέσου τῶν αἰῶνων ὑπὲρ Αὐτοῦ ἐμαρτύρησαν. Εἶναι ἀγάπη ἀπευθυνομένη πρὸς ἄνθρωπον αὕτη; Πρὸς χάριν Του, βασιλεῖς δὲν ἐγκατέλιπον τοὺς θρόνους των ἵνα ὑπηρετήσουν τοὺς δούλους των; Σοφοὶ καὶ πλούσιοι δὲν ἀνέλαβον περιπετειώδεις ἀγῶνας πρὸς διδασκαλίαν τῶν ἀμαθῶν δωρεάν; Τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγάπης δὲν εἶναι ἀπόρροια τὰ Νοσοκομεῖα, Πτωχοκομεῖα, Ὁρφανοτροφεῖα κ. λ. π. φιλανθρωπικῆ καταστάματα; Ἡ κατάργησις τῆς δουλείας καὶ ἡ ἐξύψωσις τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι ἀπόρροια τῆς ἐξ ἀγάπης ἐφαρμογῆς τῶν ἐντολῶν Του; Ἡ ἐξίσωσις τῶν ἀνθρώπων δὲν ὀφείλεται εἰς τὴν πρὸς τὸν Χριστὸν ἀγάπην; Εἶναι δυνατὸν ἄνθρωπος νὰ συνταράξῃ καὶ δεσμεύσῃ τὰ μύχια τόσων ἀνθρώπων; Τίς ἄνθρωπος θὰ εἶχε τὴν δύναμιν νὰ ὠθήσῃ πρὸς τὴν σκῆπτον καὶ τὸ ἐκούσιον μαρτύριον πρὸς χάριν του βασιλεῖς καὶ μεγιστάνας; Τίς ἐτόλμησε νὰ ζητήσῃ δι' ἑαυτὸν ἀγάπην μείζονα τῆς τῶν τέκνων καὶ οἰκείων; Τίς ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ εἰς μαθητὴν του τ' ἀφίση ἄθλιπον τὸν προσφιλέ πατέρα του καὶ νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ μετ' αὐτὸν τότε ἐπικρατοῦσαν σχεδὸν λατρείαν πρὸς τοὺς νεκρούς; Ἦτο δυνατόν νουνεχῆς ἄνθρωπος ν' ἀπαιτήσῃ τοῦτα; Ὁχι βεβαίως. Ἀλλ' ὁ Χριστὸς ὅστις ὄχι μόνον τὰ ἐξήτησε ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπέτυχε, βεβαίως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἦναι μόνον ἄνθρωπος. Ὡστε καὶ ἐκ τῆς ἐντάσεως καὶ ἐκτάσεως τοῦ ὕψους καὶ τοῦ βάρους τῆς πρὸς τὸν Χριστὸν ἀγάπης, ἱστορικῶς καὶ λογικῶς ἐξεταζομένης συνάγεται ὅτι ὁ Χριστὸς ἦτο Θεάνθρωπος.

ΘΩΜΑΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὅστις δὲν ἀπέστειλεν εἰσέτι τὴν συνδρομὴν του, παρακαλεῖται θερμῶς νὰ τὴν ἀποστείλῃ· ὅστις δὲν λαμβάνει τακτικῶς τὸ φύλλον καὶ ὅστις ἀλλάσσει κατοικίαν, παρακαλεῖται ἐπίσης ὅπως μᾶς εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἐγκαίρως.